

รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะคิด และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

Family Communication Patterns, Attitude and Sexual Behaviors

Before The Age of Consent of Teenagers in Bangkok Metropolitan Area

จรรณพร วุฒิเวทย์ (Jarumporn Vuthivaitya)* ดร.สุวรรณี ลัคณวิช์ (Suwannee Luckanawanich)**

ดร.มัลลิกา พลอนันต์ (Mallika Polanan)*** วิฒนา สุนทรชัย (Wathna Soonthorndhai)****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะคิด และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่าง 400 คน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร จากนั้นสุ่มแบบใช้ความน่าจะเป็นจากประชากรของโรงเรียน 3 ประเภท คือ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตที่เป็นโรงเรียนสหศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาอย่างละ 1 โรงเรียน สถิติที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ประมวลผลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อทักษะคิดต่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the relationship between the family communication patterns, attitude and sexual behavior before the age of consent of teenagers in Bangkok Metropolitan area. It was a survey research using questionnaires as the instrument in data gathering. Sampling group consisted are students in Matthayom 1 Level to Matthayom 6 Level of 400 teenagers. Afterwords, possibility random samplings. The statistics used in this research were Pearson Correlation and One – Way Analysis of Variance – ANOVA. The results of research could be summarized that the attitudes towards sexual activity having relationships with behavior of premature sexual activity in teenagers in negative way with statistical significance. Moreover, communication patterns within families affected the attitudes towards sexual activity with statistical significant. Also, it was found that the family communication pattern resulted in the sexual behavior before the age of consent with statistical significance.

คำสำคัญ: รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะคิดต่อเรื่องเพศ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร

Key Words: Family communications pattern, Attitude towards sexual matter, Sexual relation behavior before reasonably mature age

*นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

*** ร้อยตำรวจเอกหญิง ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

**** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ อยากทดลอง เรียนแบบและเอาแบบอย่างศิลปินนักร้อง ดาราที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม สามารถพบเห็นได้ตามสถานที่ต่างๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า มักพบเห็นวัยรุ่นชายและหญิงมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการจับมือถือแขน การสัมผัส การโอบกอดกันระหว่างชายหญิง การแสดงออกซึ่งความรักในที่สาธารณะ เช่น บนรถโดยสารประจำทาง หรือแม้แต่ในโรงภาพยนตร์ แต่ปัญหาที่น่าเป็นห่วงอย่างมากของวัยรุ่นคือ พฤติกรรมที่ถึงขั้นยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นมากขึ้น โดยเยาวชนไทยทั้งชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น คือ มีอายุเฉลี่ย 15-16 ปี (โลกวันนี้, 29 กรกฎาคม 2553) ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาได้ เช่น ปัญหาอันเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น ทั้งนี้มีการศึกษาพบว่าวัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ร้อยละ 21 (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, 23 กันยายน 2553) นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นหญิงร้อยละ 53 ตัดสินใจทำแท้งเถื่อน เพื่อแก้ปัญหาการตั้งครรภ์เนื่องจากยังไม่มีความพร้อม (หนังสือพิมพ์มติชน, 1 กรกฎาคม 2553) ส่งผลให้ติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ และโรคมะเร็งปากมดลูก ฯลฯ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาสังคมที่ต้องหาหนทางป้องกันและแก้ไข เพราะวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อปัญหาต่างๆ ดังกล่าว เพราะเป็นวัยที่กำลังเติบโตมีความอยากรู้อยากเห็น

ตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ เด็กในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 12 ปี เป็นวัยแห่งการวางรากฐานทุกอย่างที่สำคัญของชีวิต เป็นช่วงเวลาที่จะสามารถพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ บุคลิกภาพ และจริยธรรม โดยผ่านกระบวนการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว และการให้การศึกษาในครอบครัวนี้เอง เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพของชีวิต บุคลิกภาพ รวมทั้ง

ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมของเยาวชน (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก, 2535; สมพร เทพสิทธิ์า, 2538) กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บุคคลได้รับในวัยเด็กจากครอบครัว จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาทางอารมณ์ และบุคลิกภาพ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวไม่สามารถจะกำหนดเวลาสิ้นสุดแน่นอน เพราะมีความแตกต่างกันไปตามทัศนคติของแต่ละครอบครัวที่มีต่อการอบรมบุตรอย่างใดก็ตาม ครอบครัวยังคงเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการหล่อหลอมพฤติกรรมของวัยรุ่น (อนันท์, 2549)

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุดและเป็นสถาบันแห่งแรกของมนุษย์เราทุกคน ครอบครัวเป็นที่ให้การอบรมสั่งสอนเลี้ยงดู ทั้งให้การศึกษาถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ และเสริมสร้างประสบการณ์ต่างๆ ให้กับสมาชิกภายในครอบครัวที่อาศัยอยู่ร่วมกันตั้งแต่เกิดจนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ จึงอาจกล่าวได้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่วางมาตรฐานพฤติกรรมและเสริมสร้างบุคลิกภาพให้กับสมาชิก (จุฑานาฎ, 2543)

การสื่อสารภายในครอบครัวระหว่างพ่อ แม่ ลูก เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ถ่ายทอดและบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ของตนให้สมาชิกในครอบครัวได้รับรู้ เช่น เรื่องการเรียน การทำงาน เพื่อน และเรื่องในชีวิตประจำวัน ฯลฯ แต่การสื่อสารภายในครอบครัวเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กลับเป็นสิ่งที่หลายครอบครัวละเลยและไม่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีแก่บุตรหลาน ทั้งๆ ที่เรื่องพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากของวัยรุ่น (วรางคณา, 2550) การสื่อสารภายในครอบครัวที่ไม่เหมาะสมอาจก่อให้เกิดปัญหา แต่ในทางกลับกันการสื่อสารที่มีคุณภาพอาจเป็นหนทางหนึ่งในการแก้ปัญหาให้กับครอบครัวได้ โดยเฉพาะปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะเป็นปัญหาของครอบครัวและปัญหาของสังคม จึงนำ

ศึกษาเป็นอย่างยิ่งว่าปัญหาดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารภายในครอบครัวหรือไม่อย่างไร

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการอบรมเลี้ยงดูวัยรุ่น เพื่อสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นคนที่ดีมีคุณธรรมและเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อเรื่องเพศกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กวัยรุ่นที่มีอายุ 13 – 19 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษาจากโรงเรียนต่างๆ 3 ประเภท คือ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตที่เป็นโรงเรียนสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนต่างๆ ทั้ง 3 ประเภท 2. กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่กำลัง

ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนต่างๆ ทั้ง 3 ประเภท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว

ส่วนที่ 3 คำถามที่ใช้วัดทัศนคติต่อเรื่องเพศ

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างจากเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร โดยเลือกเขตพื้นที่การปกครอง 2 เขต ได้แก่ เขตจตุจักร และเขตบางกะปิ จากเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น 50 เขต

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อได้เขตพื้นที่การปกครองแล้ว ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อโรงเรียนทั้ง 3 ประเภท มาอย่างละ 1 โรงเรียน จากพื้นที่เขตการปกครองที่เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มจำนวนนักเรียนของโรงเรียนที่ทำการสุ่มในขั้นตอนที่ 2 โดยวิธีการสุ่มแบบสัดส่วน (Proportion Sampling)

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามความน่าจะเป็นแบบสัดส่วน เพื่อให้ให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้นได้มีโอกาสเป็นกลุ่มตัวอย่างเท่าๆ กัน

ขั้นตอนที่ 5 ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้แล้วของแต่ละโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 400 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติบรรยาย (ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย) ในการอธิบายข้อมูล และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติอ้างอิงเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	183	45.8
หญิง	217	54.3
2. อายุ		
12 ปี	24	6.0
13 ปี	61	15.3
14 ปี	142	35.5
15 ปี	65	16.3
16 ปี	31	7.8
17 ปี	64	16.0
18 ปี	12	3.0
19 ปี	1	0.3

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	35	8.8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	36	9.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	197	49.3
มัธยมศึกษาปีที่ 4	27	6.8
มัธยมศึกษาปีที่ 5	36	9.0
มัธยมศึกษาปีที่ 6	69	17.3
4. บุคคลที่ท่านพักอาศัยอยู่ด้วย		
อยู่กับบิดา	18	4.5
อยู่กับมารดา	54	13.5
อยู่กับบิดามารดา	308	77.0
อยู่กับญาติพี่น้อง	18	4.5
อยู่คนเดียว	1	0.3
อยู่กับเพื่อน	1	0.3
5. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	324	81.0
แยกกันอยู่	35	8.8
หย่ากัน	33	8.3
บิดาเสียชีวิต	7	1.8
มารดาเสียชีวิต	0	0
เสียชีวิตแล้วทั้งคู่	1	0.3
6. ระดับการศึกษาของบิดา		
ไม่ได้เข้าโรงเรียน	3	0.8
ประถมศึกษา	32	8.0
มัธยมศึกษา / ป.ว.ช. / ป.ว.ส.	108	27.0
ปริญญาตรี	186	46.5
ปริญญาโท	55	13.8
ปริญญาเอก	16	4.0
7. ระดับการศึกษาของมารดา		
ไม่ได้เข้าโรงเรียน	1	0.3
ประถมศึกษา	45	11.3
มัธยมศึกษา / ป.ว.ช. / ป.ว.ส.	97	24.3
ปริญญาตรี	200	50.0
ปริญญาโท	48	12.0
ปริญญาเอก	9	2.3

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
8. รายได้ของบิดา (ไม่ตอบ 2 คน) ต่ำกว่า หรือไม่เกิน 10,000 บาท / เดือน	38	9.5
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 20,000 บาท / เดือน	94	23.5
ตั้งแต่ 20,001 ถึง 30,000 บาท / เดือน	79	19.8
ตั้งแต่ 30,001 ถึง 40,000 บาท / เดือน	47	11.8
ตั้งแต่ 40,001 ถึง 50,000 บาท / เดือน	36	9.0
ตั้งแต่ 50,001 บาท ขึ้นไป	104	26.0
9. รายได้ของมารดา ต่ำกว่า หรือไม่เกิน 10,000 บาท / เดือน	84	21.0
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 20,000 บาท / เดือน	90	22.5
ตั้งแต่ 20,001 ถึง 30,000 บาท / เดือน	88	22.0
ตั้งแต่ 30,001 ถึง 40,000 บาท / เดือน	48	12.0
ตั้งแต่ 40,001 ถึง 50,000 บาท / เดือน	31	7.8
ตั้งแต่ 50,001 บาท ขึ้นไป	59	14.8
10. อาชีพของบิดา พนักงานบริษัทเอกชน	102	25.5
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	80	20.0
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ	186	46.5
พ่อบ้าน / ไม่ได้ทำงาน	4	1.0
ว่างงาน	6	1.5
อื่นๆ	22	5.5
11. อาชีพของมารดา พนักงานบริษัทเอกชน	62	15.5
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	106	26.5
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ	143	35.8
แม่บ้าน / ไม่ได้ทำงาน	62	15.5
ว่างงาน	7	1.8
อื่นๆ	20	5.0

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมีจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 เป็นเพศชายจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 อาศัยอยู่กับบิดามารดาจำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 บิดามารดาอยู่ด้วยกันจำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 บิดามีระดับรายได้ตั้งแต่ 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 มารดามีระดับรายได้ตั้งแต่ 10,001 ถึง 20,000 บาท / เดือน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 บิดาประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 มารดาประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
ในเรื่องทัศนคติต่อเรื่องเพศ

ระดับ	ทัศนคติต่อเรื่องเพศ	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	0	0.0
น้อย	3	0.8
ปานกลาง	204	51.0
มาก	165	41.3
มากที่สุด	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 ทัศนคติต่อเรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อเรื่องเพศในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
ในเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควร

ระดับของการ รบกวนสงวนตัว	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	3	0.8
น้อย	33	8.3
ปานกลาง	44	11.0
มาก	86	21.5
มากที่สุด	234	58.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อน
วัยอันควร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการมี
เพศสัมพันธ์ที่แสดงถึงการรบกวนสงวนตัวระดับมาก
ที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความ
สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐาน
ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(SD.) ค่าความน่าเชื่อถือ (ค่าในวงเล็บ) และ
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อ
เรื่องเพศกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควร (สมมติฐานที่ 1)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD.	การ แปล	ทัศนคติ ต่อเรื่อง เพศ	พฤติกรรม การมีเพศ สัมพันธ์
ทัศนคติ ต่อเรื่อง เพศ	3.58	0.53	ปาน กลาง	(0.86)	-0.44*
พฤติกรรม การมีเพศ สัมพันธ์	12.33	3.30	มาก		(0.80)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อเรื่องเพศ
อยู่ในระดับปานกลาง (3.58) โดยมีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.86 และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมี
เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นอยู่ในระดับมาก
(12.33) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ตัวแปรทั้ง
สองมีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว
มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่น
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐาน
ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : สถิติบรรยายและสถิติทดสอบของสมมติฐานที่ 2

ตัวแปร	รูปแบบการสื่อสาร	จำนวน (ร้อยละ)	สถิติบรรยาย			สถิติทดสอบ	
			$\bar{X}$	SE.	การแปล	df.	F.
ทัศนคติต่อเรื่องเพศ	1. Laissez-faire	8 (2%)	3.19	0.18	ปานกลาง	3	8.49*
	2. Protective	28 (7%)	3.31	0.10	ปานกลาง		
	3. Pluralistic	27 (7%)	3.30	0.10	ปานกลาง		
	4. Consensual	337 (84%)	3.64	0.03	มาก		
ความคลาดเคลื่อน : ทัศนคติต่อเรื่องเพศ						396	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มีจำนวนมากที่สุดคือ 84% โดยมีค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อทัศนคติต่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสถิติทดสอบคือ

$F(3, 396) = 8.49, P < 0.05$ แสดงว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศ โดยครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มีผลต่อทัศนคติต่อเรื่องเพศมากที่สุด

สมมติฐานที่ 3 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 6 : สถิติบรรยายและสถิติทดสอบของสมมติฐานที่ 3

ตัวแปร	รูปแบบการสื่อสาร	จำนวน (ร้อยละ)	สถิติบรรยาย			สถิติทดสอบ	
			$\bar{X}$	SE.	การแปล	df.	F.
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์	1. Laissez-faire	8 (2%)	10.12	1.16	มาก	3	3.17*
	2. Protective	28 (7%)	13.61	0.62	มากที่สุด		
	3. Pluralistic	27 (7%)	13.04	0.63	มากที่สุด		
	4. Consensual	337 (84%)	12.23	0.18	มาก		
ความคลาดเคลื่อน : พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร						396	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 13.61 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิดเสรีทางความคิด (Pluralistic) คือ 13.04 อยู่ในระดับมากที่สุด และรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) คือ 12.23 อยู่ในระดับมาก โดยรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ (Laissez-faire) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 10.12 แต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสถิติทดสอบคือ $F(3, 396) = 3.17, P < 0.05$ แสดงว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งหมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด และอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด

สถานภาพการสมรสของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า บิดามารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด การศึกษาของบิดาหรือผู้ปกครองฝ่ายชายรวมทั้งของ

มารดาหรือผู้ปกครองฝ่ายหญิงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ของบิดาหรือผู้ปกครองฝ่ายชายของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน ส่วนรายได้ของมารดาหรือผู้ปกครองฝ่ายหญิงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ ตั้งแต่ 10,001 ถึง 20,000 บาทต่อเดือน และด้านอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองฝ่ายชายรวมทั้งของมารดาและผู้ปกครองฝ่ายหญิงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพกิจการส่วนตัวหรืออาชีพอิสระ

2. รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มากที่สุด จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 อันดับสองคือ รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 อันดับสามคือ รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิดเสรีทางความคิด (Pluralistic) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 อันดับสุดท้ายคือรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ (Laissez-Faire) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

3. ทักษะการรับมือเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการรับมือเรื่องเพศในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ความรู้สึกรู้สึกถึงความเข้าใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อเรื่องเพศ และแนวทางการปฏิบัติตนในเรื่องเพศ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 อันดับสองคือ ทักษะการรับมือเรื่องเพศในระดับมาก จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 อันดับสามคือ ทักษะการรับมือเรื่องเพศในระดับมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 อันดับสุดท้ายคือ ทักษะการรับมือเรื่องเพศในระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

4. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แสดงถึงการร่อนวลสงวนตัวในระดับมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 อันดับสองคือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แสดงถึงการร่อนวลสงวนตัวใน

ระดับมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 อันดับสามคือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แสดงถึงการรักนวลสงวนตัวในระดับปานกลาง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 อันดับสี่คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แสดงถึงการรักนวลสงวนตัวในระดับน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 อันดับสุดท้ายคือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แสดงถึงการรักนวลสงวนตัวในระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 : ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 : รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 รูปแบบที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 : รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) มีค่าเฉลี่ยมากกว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ (Laissez-faire) แต่ไม่มากกว่าสองรูปแบบที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การอภิปรายผลในส่วนของการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการวิจัยนี้ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อเรื่องเพศและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ปรากฏว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยถ้าวัยรุ่นชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 12-19 ปี มีทักษะคิดต่อเรื่องเพศคือ ความรู้สึกรู้สึกผิด ความเข้าใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อเรื่องเพศ และแนวทางในการปฏิบัติตนในเรื่องเพศน้อยลง จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ถ้าวัยรุ่นชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 12-19 ปี มีทักษะคิดต่อเรื่องเพศมากขึ้น จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1978) ที่กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นดัชนีที่ชี้ว่าบุคคลนั้นคิดหรือรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งเร้ารอบข้าง ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยที่ทัศนคตินั้นจะมีรากฐานมาจากความเชื่อ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรม

ในอนาคต ทศนคติจึงเป็นการสื่อสารภายในบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการรับรู้ อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

สมมติฐานที่ 2 : รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการวิจัยนี้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อทัศนคติต่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 รูปแบบที่เหลือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน เป็นรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่พบมากที่สุดในงานวิจัยนี้ เนื่องจากรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกันนั้น มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่เหมาะสม โดยมีลักษณะการสื่อสารของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อบุตรหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล โดยเน้นในเรื่องของการให้ความสำคัญที่เท่าเทียมกันทั้งในเรื่องของการสอนให้เป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออกในเหตุผลหรือความต้องการของตนที่ถูกต้องเหมาะสมและมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ รวมถึงการมีน้ำใจต่อผู้อื่น ในขณะที่รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบอื่นๆ จะเป็นรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่เน้นไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างชัดเจน รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) มีความเหมาะสมและพบมากที่สุดในปัจจุบัน และมีมากกว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแบบจำลองแสดงการผสมผสานของการสื่อสารภายในครอบครัวทั้ง 2 มิติคือ 1. การสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นสัมพันธภาพ (Socio – Oriented Family Communication) 2. การสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นแสดงความคิดเห็น (Concept – Oriented Family Communication) ของเอสวารา (Eswara, 1974;

Rosengren, 2000) ในรูปแบบที่ 4 ที่กล่าวว่า การสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) ครอบครัวจะเน้นการสื่อสารทั้ง 2 มิติ แม้ว่าเด็กจะได้รับโอกาสให้ร่วมได้เสียง ครอบครัวก็ยินยอมให้แสดงออกและปกป้องความคิดเห็นของตนเอง แต่ในขณะที่เด็กก็จะสนับสนุนด้วยเหตุผลให้มีความคิดเห็นสอดคล้องกับบิดามารดา โดยความคิดเห็นทั้งของเด็กและบิดามารดาจะต้องเป็นหนทางที่ดีที่สุดที่เห็นพ้องต้องกัน การสื่อสารภายในครอบครัวแบบนี้มองว่าความสอดคล้องกันภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเห็นพ้องต้องกัน (Consensual) จะมีการสื่อสารอย่างอิสระ ครอบครัวจะเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา ขณะเดียวกันเด็กๆ จะยอมรับฟังความคิดเห็น และรับฟังเหตุผลของผู้อื่นด้วย เด็กจะมีความเคารพต่อบิดามารดา และอำนาจการตัดสินใจของครอบครัวอยู่ที่บิดามารดา

สมมติฐานที่ 3 : รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น โดยครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และมากกว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ (Laissez-faire) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้ พบว่าสอดคล้องกับ Meeks และ Heit (1991) ที่ได้กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวว่า ครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมการใช้

จ่ายเงินและใช้เวลาในเรื่องต่างๆ ของสมาชิกในครอบครัว โดยขึ้นอยู่กับเรื่องที่ครอบครัวให้ความสำคัญเป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น ถ้าครอบครัวของบุคคลให้ความสำคัญกับเรื่องของการออกกำลังกาย บุคคลนั้นก็จะใช้เวลาและใช้เงินไปกับการมีส่วนร่วมในการกีฬาต่างๆ ในทางกลับกัน ถ้าครอบครัวของบุคคลให้ความสำคัญกับการทานอาหารเพื่อสุขภาพ บุคคลนั้นอาจเป็นคนที่อ่านฉลากอาหารทุกครั้งก่อนซื้อ และจะพิถีพิถันกับการเลือกร้านอาหารที่จะไปทานอาหารนอกบ้านเป็นอย่างดี ซึ่งหมายความว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อเรื่องเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ดังนั้น เรื่องเพศเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ และเป็นปัญหาใหญ่ในสังคมไทยของเราในปัจจุบัน โดยเฉพาะในช่วงของวัยรุ่น จึงควรมีการสร้างทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับวัยรุ่น สถาบันที่จะทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุดคือ สถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานสถาบันแรกที่ทำหน้าที่ในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ครอบครัวต้องมีความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศเสียก่อน จากนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรเป็นผู้ตั้งสอน ชี้แนะ ถ่ายทอดให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศแก่บุตรหลานโดยผ่านการสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว เช่นเดียวกับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) จะให้ความสำคัญในเรื่องของความเคารพบิดามารดา บิดามารดาจะตัดสินใจแทนครอบครัวทั้งหมด และไม่มี การปรึกษากับเด็กหรืออธิบายเหตุผลประกอบให้เด็กฟัง เด็กจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบิดามารดา ยกตัวอย่างเช่น บิดามารดา หรือผู้ปกครองห้ามบุตรหลานของตนไปยุ่งเกี่ยว หรือไปมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เพราะเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม และอาจส่งผลเสียหลายกระทบกระเทือนต่อตัววัยรุ่นเอง เพราะฉะนั้นบุตรหลานจึงต้องเชื่อฟังในสิ่งที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองได้อบรมสั่งสอน สอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษาเรื่อง รูปแบบการสื่อสารภายใน

ครอบครัวของ Mcleod, Chaffee และ Atkin (1975) ที่พบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวของบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กอย่างยิ่ง โดยเด็กที่มีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิดเสรีทางความคิด (Pluralistic) จะมีความรู้เกี่ยวกับข่าวสารบ้านเมืองมากกว่าการเรียนในโรงเรียนก็สอบได้คะแนนที่ดีกว่า มีความกระตือรือร้นในกิจกรรมของโรงเรียน และสนใจด้านการเมือง ในส่วนของการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective) ให้ความเวลาการทำการบ้านน้อย ผลคะแนนการสอบต่ำ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง และมีความรู้เกี่ยวกับการเมืองในระดับปานกลาง และรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ (Laissez-faire) จะใช้เวลาในการทำการบ้านน้อย คะแนนในการสอบปานกลาง มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองน้อย และมีความรู้เกี่ยวกับข่าวสารบ้านเมืองในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวของ Mcleod, Chaffee และ Wackman (1974) ศึกษาพบว่า ในครอบครัวที่เด็กถูกสอนให้แสดงความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ได้เถียงได้นั้น มักจะส่งผลให้เด็กเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระมากกว่าการเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาในด้านบันเทิง ซึ่งเด็กอื่นๆ จะได้รับจากการใช้สื่ออื่น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณี ลักนวนิช และร้อยตำรวจเอกหญิง ดร. มัลลิกา ผลอนันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ วัฒนา สุนทรชัย ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่ได้ให้คำแนะนำและพิจารณาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นที่มีคุณค่าต่องานวิจัยจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ และน้อมรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ที่มีส่วนช่วยเป็นแรงใจให้ลูกมีความมานะ อดทน พยายามฟันฝ่าอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวงจนบรรลุความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง รวมถึงขอบใจน้องชายที่คอยเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรม และเลี้ยงดูเด็ก.

2535. ภาวะวิกฤตของชีวิตเด็กไทย ปัญหาที่ยังไม่สายเกินแก้. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.

จุฑานาฏ ผดุงเจริญ. 2543. อิทธิพลของรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีต่อทัศนคติในการเลือกคู่ครองและการสมรส : ศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรางคณา เดชสวนะ. 2550. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติในเรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง : ศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วัยรุ่นหญิงร้อยละ 53 ตัดสินใจทำแท้งเถื่อน เพื่อแก้ปัญหาการตั้งครรภ์เนื่องจากยังไม่มีความพร้อม. (2553, 1 กรกฎาคม). มติชน.

วัยรุ่นหญิง อายุต่ำกว่า 20 ปี ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ร้อยละ 21. (2553, 23 กันยายน). เดลินิวส์.

เยาวชนไทยทั้งชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น คือ มีอายุเฉลี่ย 15-16 ปี. (2553, 29 กรกฎาคม). โลกวันนี้.

สมพร เทพสิทธิ์า. 2538. ครอบครัวไทยในยุค

โลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร:

สมชายการพิมพ์.

อนันต์ วาริรัตนกุล. 2549. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อยาเสพติดของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมติดยาเสพติดและวัยรุ่นที่ไม่มีพฤติกรรมติดยาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

Chaffee, S.H., Mcleod, J.M., and Wackman, D.B.

1974. An Interpersonal Approach to the Study of Social Influence, In Family Communication Patterns and Attitude Change ed. H.S. Eswara. Mysore: University Printing Press.

Eswara, H.S. 1974. Family Communication Patterns and Attitude Change : An Introduction Approach to the Study of Social Influence. Mysore : University Printing Press.

Mcleod J.M., Chaffee, and Atkin. 1975. Parental Influences on Adolescent Media Use, In Current Perspectives in Mass Communication Research. New York: John Wiley & Sons Inc.

Meeks, Heit. 1991. Marrill Health : A Wellness Approach. 2nd ed. New York : Mc Graw – Hill.

Rogers, Everette M. 1978. Communication Channels in Handbook of Communication. Chicago: Rand McNelly.

Rosengren, K. E. 2000. Communication : An Introduction. London: SAGE.